

۴ | درس چهارم پرستش در خدمت

مادربزرگم به منزل خانمی رفته و بشارت عیسی را به او داده بود. آن خانم در پاسخ با فریاد به مادربزرگم گفته بود: "هیچ وقت به خانه من برنگرد! نمی‌خواهم حتی یک بار دیگر اسم عیسی را بشنوم!" وقتی مادربزرگم این اتفاق را برای من تعریف کرد، در پاسخ گفتم: «عجب خانم بی‌ادبی! البته تو سهم خود را در بشارت انجام دادی و کار بیشتری از دستت بر نمی‌آید».

مادربزرگم پاسخ داد: «اما من به کارم ادامه دادم. یک کیک سیب درست کردم و به منزلش بردم».

من از این گفتگو درس بزرگی گرفتم. اغلب مادربزرگم را دیده بودم که در دعاهایش دستانش را بلند کرده می‌گفت: «تمامی جلال را به عیسی مسیح می‌دهیم و محبت او را به دیگران نشان خواهیم داد».

آن روز در آن مکالمه من یاد گرفتم که مادربزرگم کاری بیشتر از شهادت دادن صرف و یا پرستش با سرودها انجام داد. او خداوند را با اعمالش پرستش کرد. اگر در کلام می‌گوییم که خداوند را دوست داریم، پس اعمال ما نیز باید این محبت را نشان دهد.

سرفصل‌ها

A. خدمت کامل

B. نگرش ما در خدمت

اهداف این درس

۱. روش‌هایی که می‌توانیم خداوند را با خدمت کردن بپرستیم، نام

ببرید

۲. نگرش مورد نیاز برای تبدیل خدمت به یک پرستش عملی را

بررسی کنید

A. خدمت کامل

هدف اول: روش‌هایی که می‌توانیم خداوند را با خدمت کردن بپرستیم،

نام ببرید

مرد جوانی پرسید: «چه وقت‌هایی از روز برای خدا کار نمی‌کنی؟ مطمئناً هر از چندگاهی دو یا سه روز را برای خودت مرخصی داری». آن مرد جوان فکر می‌کرد مسیحیت یعنی کارهایی که باید انجام دهیم. درحالی‌که ایماندار بودن شغلی تمام وقت که هشت ساعت از روزت را در بر بگیرد، نیست؛ بلکه یک زندگی جدید است. خدمت ما به خدا به اندازه نفس کشیدن در زندگی‌مان اهمیت دارد. ما تنها با بخشی از استعدادها یا وقت خود، یا تنها زمانی که حس و حال انجام آن را داشته باشیم، خدا را خدمت نمی‌کنیم. بلکه این کار همیشگی ماست، با تمامی قلب، با تمامی جسم و فکرمان. خدمت کامل یعنی زمانی که ما قادر باشیم بگوییم: «خداوند! در اختیار تو هستم. هر زمان که می‌دانی، هر جا که می‌خواهی و تحت هر شرایطی از من استفاده کن».

رومیان ۱:۱۲ می‌فرمایند: عبادت حقیقی ما زمانی است که خود را وقف خدمت او می‌کنیم.

عالی‌ترین نمونه در وقف شدگی و تعهد، خود عیسی مسیح است. او همانند همه ما خورد، خوابید، تلاش کرد و استراحت نمود. با این حال تمامی فکر و قلب او همواره آماده انجام اراده پدرش بود (یوحنا ۱۵:۱۰). او همیشه در حال خدمت به دیگران بود. او از لحاظ روحانی دیگران را یاری داد، آنها را تعلیم داد، برای آنها دعا و استغاثه کرد و حتی به نیازهای فیزیکی آنها نیز اهمیت داد. هیچ‌گاه دردمند یا رنجوری را از خود نراند.

روزی پسر مرده بیوه‌زنی فقیر اهل نائین را زنده کرد، چرا که جز او کسی را نداشت تا احتیاجاتش را برآورده کند. او حتی برای شاگردانش که گرسنه و خسته از ماهیگیری شبانه بازمی‌گشتند، بر روی آتش ماهی تهیه کرد. او افراد طرد شده و تنها را با بودن در کنارشان خدمت کرد. دعوت میهمانی شام افرادی که جامعه به آنها بی محبتی کرده بود را پذیرفت تا تنهایی‌شان را پر کند. او دوست گناهکاران بود. عیسی، پسر خدا، مخلوقات خود (انسان‌ها) را خدمت کرد.

آیا ما مجاز هستیم کمتر از او خدمت کنیم؟ خیر. هدف ما در زندگی باید شبیه شدن به عیسی باشد. ممکن است عیسی به شما خدمت تعلیم یا موعظه نداده باشد، اما مطمئناً شما می‌توانید یک مسیحی با محبت و دلسوز باشید. انسان‌ها تشنه توجه و محبت هستند و این محبت و توجه ما می‌تواند شخصی را متوجه این حقیقت کند که خدا همواره به همگان محبت و توجه می‌کند.

پرستش از طریق خدمت، به معنی تقدیم توانایی‌ها و وقت‌مان به دیگران است. می‌توانیم با گفتن کلامی محبت‌آمیز، لبخندی دوستانه یا ملاقات با بیماران و افرادی که تنها هستند این خدمت را انجام دهیم. خداوند ما مشتاق است که ما هر آنچه داریم را با نیازمندان تقسیم

کنیم و این به پولدار یا فقیر بودن ما ربطی ندارد. ما باید همیشه آماده باشیم تا هر آنچه خداوند از ما می‌خواهد را با دیگران شریک شویم. کتاب مقدس از ما می‌خواهد "شاهدان" باشیم (اعمال ۱: ۸). نه اینکه شهادت بدهیم، بلکه خود شاهد باشیم. دعای زیر به شما کمک خواهد کرد به این خواسته خدا برسید:

پدر عزیزم، خواسته من پرستش توست، نه تنها در کلام بلکه در تمام اعمالم. دعا می‌کنم قبل از هر عکس‌العمل و تصمیم، روح‌القدس مرا از اراده و خواست تو آگاه کند. پس، خداوند به من کمک کن تا راهنمایی‌های تو را درک کنم. اجازه بده که نور جلال تو از طریق من نمایان شود تا عیسی جلال یافته و دیگران مشتاق شوند هر چه بیشتر به او شبیه گردند.

پرستش‌های کاربردی

۱. آیات سمت راست را بخوانید و در مقابل هر یک، نوع خدمت ذکر شده را بنویسید.

آیات نوع خدمت

(۱) غذا دادن به گرسنگان	(a) متی ۸: ۱-۳
(۲) حفاظت در مقابل ترس	(b) متی ۸: ۲۳-۲۶
(۳) شفای بیماران	(c) لوقا ۱۹: ۱-۶
(۴) فراهم کردن آسایش فیزیکی	(d) یوحنا ۱: ۱۳-۱۳
(۵) پذیرش طردشدگان	(e) یوحنا ۱: ۱۳-۱۵

۲. یعقوب ۲: ۱۴-۱۷ را بخوانید و جمله زیر را تکمیل نمایید:

ایمان به تنهایی کافی نیست، بلکه می‌بایست با نشان داده شود.

۳. دو داستان زیر را بخوانید. در هر یک از این شرایط، چطور با خدمت خود خدا را پرستش خواهید کرد.

(a) شبان شما از نیاز فوری به یک ساختمان جدید در کلیسا خبر می‌دهد.

.....

.....

.....

.....

(b) همسایه شما به سختی بیمار شده و هیچ‌کس نیست که از آن خانواده مراقبت کند.

.....

.....

.....

.....

B. نگرش ما در خدمت

هدف دوم: نگرش مورد نیاز برای تبدیل خدمت به یک پرستش عملی را بررسی کنید

زمانی که سموئیل تصمیم به مسح مردی خوش‌سیما و جوان برای پادشاهی اسرائیل گرفت، خداوند او را متوقف کرده، فرمود: «... به سیما و قامت بلندش منگر، زیرا او را رد کرده‌ام. خداوند همچون انسان نمی‌نگرد؛ انسان به ظاهر می‌نگرد، اما خداوند به دل» (اول سموئیل ۱۶: ۷).

ظاهر ما شامل اعمال ما و همچنین خصوصیات فیزیکی ما می‌شود. گاهی اعمالی که از ما سر می‌زند با آنچه از خود انتظار داریم، متفاوت

است. ممکن است کاری به ما داده شود، اما ما قادر نباشیم آن طور که از خود انتظار داریم، آن کار را انجام دهیم. دانستن این حقیقت که خدا به قلب ما نگاه می‌کند و نیت واقعی ما را می‌داند، آرامش‌بخش است.

به همین صورت خدا، زمانی که تنها به ظاهر تلاش می‌کنیم اعمال مسیحی انجام دهیم و دل ما شوقی برای این اعمال ندارد نیز ما را نظاره می‌کند. حتی بهترین اعمال هم چنانچه با نیت و فکر مناسب همراه نباشد، در نظر خدا پرستش محسوب نمی‌شوند. کتاب مقدس راهنمایی‌های مفیدی برای داشتن افکار و نیت‌های مناسب ارائه می‌دهد. در اینجا به چند مورد اشاره خواهیم کرد.

ابتدا در مورد خدمت خداوند با شادی و نه صرفاً از روی وظیفه صحبت خواهیم کرد. کتاب مقدس می‌گوید که دادن از گرفتن برتر است. دادن در نام خداوند عیسی برای یک مسیحی افتخاری بزرگ است. پولس رسول می‌فرماید:

«هرکس همان قدر بدهد که در دل قصد کرده است، نه با اکراه و اجبار، زیرا خدا بخشنده شادمان را دوست می‌دارد و خدا قادر است هر نعمت را برای شما بس فزونی بخشد تا در همه چیز همواره همه نیازهایتان برآورده شود و برای انجام هر کار نیکو، به فراوانی داشته باشید» (دوم قرنتیان ۹: ۷-۸).

می‌بینیم که خدا همه چیز را به وفور می‌بخشد. کتاب مقدس می‌فرماید: «خدا همه چیز را به فراوانی فراهم می‌سازد تا از آنها لذت ببریم» (اول تیموتائوس ۶: ۱۷). هر چه بیشتر با شادی ببخشیم، بخشش سخاوتمندانه راحت‌تر می‌شود. رومیان ۸: ۱۲ به ما می‌گوید: چنانچه به نیازمندان کمک می‌کنیم، این کار را با سخاوت انجام دهیم. میزان کمک‌ها و بخشش‌های ما تنها در حد آرام کردن وجدان ناراحت‌مان نیست، بلکه چنان می‌بخشیم که خداوند از ما انتظار دارد.

تصور کنید مبلغی اضافی به دست شما برسد، خداوند شما را ملزم کند تا قسمتی از آن را برای خدمتی کنار بگذارید و شما این کار را با شادی انجام می‌دهید. پس از چندی می‌شنوید که اعضای آن گروه که شما آنها را با پول خود خدمت کردید در حال وجد و شادی هستند که چگونه خداوند احتیاجات آنها را برآورده کرده است و هیچ نامی از شما ذکر نمی‌شود. آنها طوری سخن می‌گویند که انگار آن مبلغ مستقیم از آسمان برای آنها به زمین افتاده است. چه حسی خواهید داشت؟

احتمالاً دلخور خواهید شد. ما همگی دوست داریم بابت کاری که انجام می‌دهیم مورد توجه قرار بگیریم. تمایل به تشویق شدن بد نیست، اما عیسی پاداش عظیم‌تری را به ما یاد داد. کلام خدا در انجیل متی باب ۶ می‌فرماید: «پس تو چون صدقه می‌دهی، چنان کن که دست چپت از آنچه دست راستت می‌کند آگاه نشود، تا صدقه تو در نهان باشد؛ آنگاه پدرِ نهان‌بین تو، به تو پاداش خواهد داد» (متی ۶: ۳-۴).

خداوند در اینجا از فروتنی سخن می‌گفت، از بخشیدن بدون غرور و عاری از تمایل به تمجید شدن از سوی دیگران. بخششی که در آن خداوند برکت داده و می‌دهد. عیسی مسیح وعده داده که: «بدهید تا به شما داده شود. پیمان‌های پُر، فشرده، تکان داده و لبریز در دامن‌تان ریخته خواهد شد! زیرا با هر پیمان‌های که بدهید، با همان پیمان به شما داده خواهد شد» (لوقا ۶: ۳۸).

گاهی پاداش ما در زمین است. اما بزرگ‌ترین پاداش زمانی به ما تعلق می‌گیرد که در حضور خداوند در روز موعود بایستیم و او از ما برای همه کارهایی که برای او انجام داده‌ایم تشکر کند. متی ۲۵: ۳۴-۴۰ گوشه‌ای از آن روز را به ما نشان می‌دهد:

«سپس به آنان که در سمت راست او هستند خواهد گفت: "بیاوید، ای برکت‌یافتگان از پدر من و پادشاهی‌ای را به میراث یابید که از آغاز

جهان برای شما آماده شده بود. زیرا گرسنه بودم، به من خوراک دادید؛ تشنه بودم، به من آب دادید؛ غریب بودم، به من جا دادید. عریان بودم، مرا پوشاندید؛ مریض بودم، عیادتم کردید؛ در زندان بودم، به دیدارم آمدید. "آنگاه پارسایان پاسخ خواهد داد: "سرور ما، کی تو را گرسنه دیدیم و به تو خوراک دادیم، یا تشنه دیدیم و به تو آب دادیم؟ کی تو را غریب دیدیم و به تو جا دادیم و یا عریان و تو را پوشاندیم؟ کی تو را مریض و یا در زندان دیدیم و به دیدارت آمدیم؟" پادشاه در پاسخ خواهد گفت: "آمین، به شما می‌گویم، آنچه برای یکی از کوچک‌ترین برادران من کردید، در واقع برای من کردید".

به نظر شما این قسمت از کلام خدا زیبا نیست؟ حتی اگر کاری برای کسی انجام دهید که از شما قدردانی نکند، اهمیتی ندارد. خداوندی که از همه چیز آگاه است آن را به خاطر می‌سپارد و آن را نیکی در حق خود به حساب می‌آورد. اگر چشم ما به پاداش ابدی باشد، بخشش شادمانه، فروتنانه و سخاوتمندانه راحت‌تر خواهد بود. خداوند به ما فیض عطا کرده، قوتی که بدان نیاز داریم را می‌بخشد.

پرسش‌های کاربردی

۴. متی ۵: ۳۴-۴۸ را بخوانید. الگوی ما در بخشش شادمانه و سخاوتمندانه چیست؟

۵. لوقا ۱۴: ۱۲-۱۴ را بخوانید و به پرسش‌ها زیر پاسخ دهید.
- a) عیسی از میزبان خود خواست چه نوع افرادی را به مهمانی شام دعوت کند؟
- b) چه کسی بابت کاری که انجام داد به او پاداش خواهد داد؟

۶. در خدمت به خداوند به عنوان پرستش سه خصوصیت درونی مهم مورد نیاز است. آن سه مورد را نام ببرید.

.....

.....

.....

.....

پاسخ پرستش‌های کاربردی

۱. (a) ۳ شفای بیماران
- (b) ۲ حفاظت در مقابل ترس
- (c) ۵ پذیرش طرد شدگان
- (d) ۱ غذا دادن به گرسنگان
- (e) ۴ فراهم کردن آسایش فیزیکی
۲. کارها (اعمال)
۵. (a) فقیران، معلولان، لنگان و کوران
- (b) خدا
۳. (a) پاسخ شما. می‌تواند علاوه بر ده یک، هدیه نیز بدهید، مصالح ساختمانی ببخشید و یا به صورت رایگان برای ساخت کلیسا کمک کنید.
- (b) پاسخ شما. می‌توانید از بچه‌ها مراقبت کنید، برای آنها غذا تهیه کنید، کسی را پیدا کنید که می‌تواند به آنها کمک کند و یا چند مورد از موارد ذکر شده. به خاطر داشته باشید که اعمال نیکو در نام خداوند شکلی از پرستش است.
۶. شادمانی، سخاوتمندی و فروتنی
۴. پدر آسمانی ما